

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 21

**Presidència
del Sr. Enrique Casanova i Peiró**

Sessió celebrada dia 14 de maig de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 7715/20**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a desconfinament dels drets socials a l'article 135..... [348](#)
- 2) **RGE núm. 7899/20**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa al suport i foment del sector literari de les Illes Balears amb motiu de la crisi ocasionada pel coronavirus COVID-19.. [355](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Bon dia, president, Sebastià Sagreras substitueix Maria Antònia García.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Bea Gamundí, Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Algú més? En segon lloc, els inform que, atesa la participació d'alguns diputats i diputades per videoconferència, les votacions seran públiques per crida. Per tant, d'acord amb l'article 97 del Reglament, el secretari anomenarà els diputats i diputades que respondran sí, no o abstenció, i la crida es realitzarà per ordre alfabètic.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 7715/20 i 7899/20.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7715/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a desconfinament dels drets socials a l'article 135.

Comencem el debat per la Proposició no de llei RGE núm. 7715/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa al desconfinament dels drets socials a l'article 135.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Quan a nivell històric s'han produït situacions de crisi, especialment de crisi social i també de crisi econòmic, tenim una tendència a pensar que tothom ho passa malament, i crec que aquí a prop tenim una mostra que aquestes coses no sempre són així, que en situacions de crisi hi ha gent que multiplica per quatre les seves fortunes personals en relació amb la situació abans de la crisi, i deia que aquí a prop tenim un referent que és el veïnat, el palau que tenim aquí devora que, segons conta la història i la tradició, -i si m'ho permeten contarem l'anècdota i així ens fuig la pardalera aqueixa de'n haver dinat-, el va fer el Sr. Joan March, com vostès saben, perquè havia demanat ingressar aquí al *Circulo* i, com que no era noble i, a més, s'havia dedicat a activitats un poc sospitoses, li varen dir que no, i va dir: idò ara us fotré; i va comprar el solar del veïnat i

va fer aquest palau, que és el doble de gran i el doble de luxós del que era aquí el *Circulo* i allà on li havien dit que no.

Si passau per davant el portal, veureu un escut, no és un escut perquè, com que no venia de família noble, no hi havia escut, són dos àngels pseudobarrocs, amb una data que és 1945, que és on vull fixar la meua atenció, el 1945; és a dir, post Guerra Civil i en plena guerra mundial o tot just després de la guerra mundial. Per tant, en qüestions de dir, és vera, quan hi ha aquesta tendència a pensar: és que les coses van malament; bé, és que no van malament per a tothom, hi ha gent que li va molt bé.

I tenim un exemple, el més recent de tots, que és la crisi de l'any 2008, on veiem que les grans fortunes varen multiplicar per quatre els seus ingressos.

I són qüestions que al cap i a la fi ens han de conduir a fer una reflexió, de la crisi de l'any 2008 la resposta que s'hi va donar va ser una resposta totalment des d'una perspectiva neoliberal, és a dir, tant sobretot des de la perspectiva de la Unió Europea com també des de la perspectiva de l'Estat espanyol; amb tres gran eixos, sobretot, que varen determinar totes les actuacions que es varen dur a terme: la reforma de l'article 135 de la Constitució Espanyola, per imperatiu, a més, de la Unió Monetària, és a dir, fins a l'aleshores ens pensàvem que la sacrosanta Constitució Espanyola no es podia tocar, que era inviolable, i va resultar que sí, que amb un horabaixa es podia canviar. I es va canviar amb els vots del Partit Popular i amb els vots del Partit Socialista, amb un horabaixa, no va fer falta més debat públic que aquest ni més referèndum que aquest, una carta que va trametre la Unió Europea al Govern de l'Estat espanyol.

Per tant, això crea que, a partir d'aquesta reforma de l'article 135, després es desenvolupa una llei, que és la de l'estabilitat pressupostària, ja llavors amb el Partit Popular amb majoria absoluta, coneguda, com bé tots saben, com a llei Montoro. I que la que ha vengut després, que és Montero, que només hi ha una lletra que canvia, tampoc no ha tocat ni una sola coma ni de la llei ni de l'article de la Constitució.

Per tant, reforma de l'article 135 de la Constitució Espanyola.

Rescat multimilionari de la banca espanyola en situació de fallida, per valor de més de 65.000 milions d'euros que encara a dia d'avui no han tornat; és a dir, no han tornat. I això passava quan la gent la treien fora de ca seva perquè no podien pagar per situacions òbvies econòmiques i també socials les hipoteques i, per tant, els fotien fora de ca seva. I, per tant, retallades i privatitzacions també dins l'àmbit del sector públic, tant a nivell d'educació, com a nivell de sanitat, com a nivell de prestacions socials que han marcat aquesta gestió d'aquella crisi financera i econòmica que va començar a l'any 2008.

Crec que ara som a les portes d'una altra crisi important, alguns vaticinen que fins i tot serà prou pitjor que aquella i, per tant, crec que l'experiència, la del 45 de l'edifici veïnat,

però la més recent, crec que ens ha de fer plantejar moltes qüestions, i especialment de poder fer front a una crisi des d'una altra perspectiva totalment diferent. Ja diu molt que una Constitució Espanyola, a través del seu article 135, blindi uns determinats però, en canvi, no ho faci blindant uns determinats com puguin ser l'educació, com pugui ser la sanitat o com puguin ser altres de l'àmbit social.

I bàsicament la nostra PNL ve en aquest sentit, és a dir, això provoca una situació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ensenyat, hauria d'acabar, per favor.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

... de control -vaig acabant, si m'ho permet, per anar tancant-, si m'ho permeten, això evidentment suposa un control de l'Estat per part de tota la resta d'administracions, tant comunitats autònomes, com consells, com ajuntaments; avui veiem al diari que l'Ajuntament tenint 30 milions d'euros de superàvit no els pot utilitzar perquè incompleix aquesta famosa regla de despesa, precisament a un moment on totes aquestes entitats necessiten d'aquesta capacitat financera per poder donar resposta i serveis als seus ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'ha presentat l'esmena [RGE núm. 8437/20](#). Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Garrido, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo intentaré ser molt breu quant a la proposta que es presenta per part de MÉS per Mallorca.

Des del Grup Socialista crec que, i per això també governam de manera conjunta, compartim un objectiu comú i és que els serveis públics siguin serveis públics de qualitat i que, a més, puguin arribar a tothom, que jo crec que, al final, és el que cerca aquesta proposició no de llei, cadascú ho escriurà a la seva manera o ho posarà d'una manera o d'una altra, però l'objectiu de tots és aquest. I sobretot cercam que els serveis socials arribin a tothom, cercam que la salut sigui universal i arribi a tothom, cercam que l'educació sigui universal i arribi a tothom, independentment de si a ca teva tens connexió a la xarxa o no en tens, de si tens un pare que et pugui ajudar o no. I les deficiències que moltes vegades el sistema públic que tenim en aquest moment tenen les notam ara mateix, i per això es fa molt més palesa la necessitat de dir entre tots i de tots posar-nos una bandera, que és la Constitució, i entre tots dir que volem que dins la Constitució hi hagi serveis públics de qualitat, sanitat, serveis socials, educació, habitatge, que és allà on hem de desenvolupar

cadascú de nosaltres el seu projecte vital i que ara hem comprovat que és més necessari que mai, aquesta és la bandera que a tots ens hauria d'ajuntar.

I per això tots hauríem d'aportar i poder-nos unir i poder demanar una modificació de la Constitució, per posar això dins la Constitució, perquè la Constitució de veres garanteixi com a fonamentals aquests aspectes bàsics del sistema de cohesió social, perquè no és res més, són els aspectes bàsics del sistema de cohesió social. I és important poder garantir el finançament d'aquests serveis públics.

I per això, l'esmena que presenta el Grup Socialista, perquè entenem que és fonamental que tots a una, i tots a una vol dir tots i que ens deixem de banderes i agafem aquesta bandera, que és la que de bon de veres necessitam, que tots a una blindem aquests serveis públics, bàsics i essencials com a fonamentals i que, a més, ho facem i garantim el seu finançament. Per això proposam, no la derogació, perquè la derogació en si tampoc no ens duria a res, sinó poder revisar el contingut del 135.

I jo aquí vull fer una reflexió també i és que el 135 que estava en vigor, perquè no ha variat des que es va fer a l'any 2010, el que estava en vigor a la sortida de la crisi, que va proposar el Partit Popular tant a nivell estatal com a nivell autonòmic, és el mateix article 135 de la Constitució que està en vigor avui, allà on els governs progressistes, en aquesta crisi que patim, donen solucions totalment distintes.

Per tant, això què vol dir? Que, malgrat haguem de modificar l'article 135, el problema no rau a l'article 135, el problema rau a qui aplica el 135 i com aplica el 135, el pots aplicar i deixar gent enrera, que és el que es va fer a l'any 2012, 2013 i 2014, o ho pot aplicar sense deixar ningú enrera, que és el que es fa en aquest moment amb la crisi de l'any 2020.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President, bones tardes a tothom. Sr. Ensenyat, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular trobam que és lamentable que es faci una proposta tan demagògica i desafortunada com fa vostè avui aquí, a l'empara de la crisi sanitària de la COVID. Li he de dir que consideram que tota la redacció està plegada d'una visió prou simplista del que va suposar la reforma de l'article 135, encara que vostè hagi volgut banalitzar a la seva exposició amb un parell coverbos i de bromes, no es va fer ni d'amagat a la informació pública, ni d'amagat als espanyols, cosa que sí passa ara amb altres decisions que es fan i que es prenen per part d'aquest govern,

decrets lleis, publicacions, ratificacions que veiem al BOE o al BOIB contínuament, tant aquí com al Govern de Madrid.

Li he de dir, a més, que aquesta reforma de la Constitució es va fer amb el suport de dos partits polítics que representaven dues terceres parts de l'electorat del nostre país, no sé què pensaran ara, perquè un era el Partit Popular i l'altre era el Partit Socialista; no sé què pensarà ara el Partit Socialista en el Govern estatal, a Madrid, o si el Partit Socialista d'aquí, de Balears, ja es desmarca, com ha fet la Sra. Armengol amb altres temes.

Li he de dir, a més, que la reforma de l'article 135 de la Constitució va suposar, a més, posar Espanya dins el camí de les reformes precises per arribar a una unitat europea, no només monetària, ni principalment una unitat fiscal, sinó una unitat en molts aspectes, no podem anar al marge d'Europa, sobretot perquè si volem que ens ajudin quan tenim situacions complicades, com ara, fallida, també hem d'acomplir els requisits que això suposa. I això és la maduresa democràtica, això és la maduresa política.

El que es va pretendre amb aquesta reforma, baldament vostè no ho hagi dit, és reconduir l'endeutament que les polítiques d'esquerra havien dut al nostre país, en general, i a Balears, en particular; eliminar la indisciplina pressupostària; controlar la possibilitat de gastar irresponsablement, independentment dels ingressos; reduir la despesa pública desmesurada; i frenar l'endeutament. Això va ser l'objectiu per modificar l'article 135 de la Constitució.

Li he de dir que la proposició que presenta parteix d'una premissa errònia i demagògica i és que no s'han de tornar els doblers que els altres ens deixen, això sí que és hipotecar, Sr. Ensenyat, el present i el futur de la nostra comunitat i d'Espanya.

Miri, per altra banda, és veritat que no hem de deixar ningú enrera i ajudar tothom que ho passa malament, però per a això se suposa que tenim uns governants, tenim uns consellers, tenim uns ministres que no han estat triats directament per la ciutadania, sinó que han estat "digitats" per les seves capacitats tècniques, professionals, per gestionar bé, per gestionar amb eficàcia i per gestionar de forma eficient i, almanco, així hauria de ser. I això significa, doncs prioritzar despesa; no malgastar en càrrecs, en assessors, en contractes; significa també produir ingressos, riquesa, no pujar impostos sinó moure l'economia, permetre que circulin els doblers dels que tenen feina per crear més feina i més riquesa entre tots. En conseqüència, adoptar mesures per pal·liar la crisi sanitària i la greu crisi econòmica derivada.

Nosaltres pensam que carregar-nos el sistema de control fiscal i d'estabilitat pressupostària no són maneres de governar. Utilitzar la crisi sanitària per posar en perill el sistema democràtic recollit a la Constitució i l'estabilitat pressupostària no són maneres de governar, és més aviat una perversió parlamentària.

No per canviar aquest sistema econòmic de control haguéssim evitat la pandèmia ni els seus efectes, el contrari, segurament si la situació econòmica fos la que hi hauria hagut sense l'article 135 i estabilitat pressupostària, tal vegada els efectes encara haurien estat pitjors, perquè ara partim d'una situació de recuperació econòmica que es va començar a aconseguir a partir de l'any 2013, gràcies a tota una sèrie de reformes, que tal vegada no hi haurien estat aquestes reformes i encara la caiguda hauria estat pitjor.

I juntament amb aquestes reformes que es varen fer, es varen adoptar una sèrie de mesures econòmiques, de mesures laborals, com la flexibilització del mercat laboral, que també va permetre el creixement econòmic per sobre de la mitjana de la zona euro. Per tant, també ha permès que la caiguda hagi estat després d'un creixement econòmic que ja havia començat a alentir amb les seves polítiques.

En conclusió, i no m'estendré més, perquè crec que ha quedat prou clara la nostra postura, crec que és una proposta demagògica, inapropiada, que juga amb les dificultats socials de la gent a causa de la pandèmia, per intentar carregar-se un dels principis bàsics del nostre sistema econòmic, com és l'estabilitat pressupostària.

Nosaltres, evidentment, Sr. Ensenyat, votarem en contra.

I, Sra. Garrido, consideram que el problema no rau en què hi hagi un article 135, sinó que rau en qui governa i en qui governaria si no hi hagués aquest article 135, que són vostès i els socis, com el Sr. Ensenyat i el Grup Podemos.

Gràcies, Sr. President.

(Se sent de fons la Sra. Garrido i Rodríguez de manera inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Sans, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Sí, si m'ho permet intervendré des de l'escó. Bé, Unidas Podemos votarà a favor d'aquesta iniciativa, la veritat és que són punts que ja hem reivindicat moltes vegades com a formació política i que, a més, duem plasmats en el programa electoral estatal.

Els errors que es varen cometre a la passada crisi crec que tots els coneixem i que és evident que no es podien tornar cometre. I crec que la participació d'Unidas Podemos en el Govern de l'Estat ha donat bons resultats, i una idea clara, quan va arribar la COVID-19 i l'estat d'alarma, va ser que de cap manera aquesta crisi l'havien de tornar pagar els mateixos.

És evident que davant uns fets en què no tenim precedents recents no és fàcil prendre decisions, però se n'han preses

moltes que crec que posen l'accent en les persones i en el manteniment dels drets socials. Sense anar més enfora, jo record quan fa sis anys nosaltres parlàvem d'una renda mínima, algunes forces polítiques estaven vertaderament sorpreses, però és que ara estam a punt de tenir un ingrés mínim vital i que, a més, és un ingrés que molta gent espera, perquè realment hi ha moltíssimes persones que s'han quedat sense res i sense cap alternativa.

Avui mateix compareixia el vicepresident segon, Pablo Iglesias, al Senat, i ha explicat totes les mesures que s'engloben dins el que anomenam "escut social"; a més, també ha pogut detallar totes les mesures socials que es duran a terme a partir d'ara i que es treballaran des de la seva Vicepresidència de Drets Socials. I això és un precedent de cap on hem de caminar i que també reflecteix en part l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei de tots aquells drets socials que s'han de protegir.

Els drets socials i l'estat de benestar haurien d'estar blindats per Constitució des de fa molt de temps, però no és la voluntat o no ha estat la voluntat de moltes forces polítiques que moltes s'autoproclamen demòcrates, perquè realment aquestes qüestions no són les seves prioritats polítiques, però sí que són les nostres i per això donarem suport a aquesta iniciativa.

I si MÉS per Mallorca accepta l'esmena del PSIB, també li donarem suport perquè, tot i que hi ha algunes diferències, el rumb de la iniciativa també hi queda plasmat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sans. Ara pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, presidente. Desde mi grupo Ciudadanos no estamos a favor de la propuesta tal cual como se plantea ni tampoco de acuerdo en la mayoría de lo expositivo de esta PNL.

Desde Ciudadanos estamos de acuerdo en flexibilizar la regla del gasto, es más, abogamos porque los ayuntamientos, excepcionalmente, puedan destinar el cien por cien de su superávit del 2019 a la lucha contra la COVID, y no solo el 20%, como ha adoptado el Gobierno central de Sánchez e Iglesias. Y así lo hemos reivindicado y así nos hubiera gustado también escucharle a usted, Sr. Ensenyat, reivindicarlo en esta tribuna.

Debemos ser coherentes con los compromisos adquiridos con la Unión Europea y la imagen que estaríamos dando con nuestra palabra si ahora que las cosas van bien, refiriéndome a la disponibilidad de entes municipales con superávit, si ahora dejáramos de pagar, y más teniendo en cuenta que tendremos

que volver a llamar a la Unión Europea por la mala gestión que se está realizando ahora.

Iré por partes. Inicialmente ya considerábamos que era necesario revisar la regla del gasto dado que carecía de sentido que aquellas instituciones con unas cifras elevadas de superávit no pudieran mejorar los servicios públicos, y más aun si estos son particularmente ineficientes o carecen de recursos.

De hecho antes de la necesidad de agilizar este procedimiento por la COVID considerábamos que se tenía que redefinir la regla del gasto para ejercicios futuros a través de instrumentos normativos que especificasen la aplicación de la regla del gasto.

Como ya ha anunciado Ciudadanos en el Congreso nuestra formación ha venido trabajando mediante las comisiones parlamentarias, principalmente la de Hacienda, y sobre todo en colaboración con instituciones como la AIREF para buscar una solución al margen y la casuística propia de este superávit, y más aún si estas instituciones siempre han cumplido con la regla del gasto.

Asumiendo el contexto actual, el último real decreto no deja muchas dudas sobre el destino del superávit de 2019 para los ayuntamientos, se puede destinar a gastos sociales asociados a la COVID el 20% del remanente de superávit, una vez cumplidas las obligaciones de la Ley de estabilidad presupuestaria.

De hecho, además de esta iniciativa, la FEM ha emitido un documento donde van más allá y abogan por la supresión del límite de la previsión de la estabilidad presupuestaria para la aplicación del 20% del superávit. És decir, que no haya que destinar dicho remanente al pago de deuda con carácter prioritario sino que pueda destinarse directamente a gasto social asociado a la lucha contra la COVID.

Desde Ciudadanos estamos de acuerdo con esta flexibilización de la regla del gasto, es más, abogamos porque los ayuntamientos, excepcionalmente, puedan destinar este cien por cien de superávit y no solo el 20%, como ha adoptado el Gobierno central.

Además, dudo que criticar a la Unión Europea cuando debe ser nuestro principal aliada ahora mismo para la recuperación no creo que sea la mejor opción.

Más que criticar políticas de austeridad o relajar la necesidad del artículo 135, debemos recordar que esta reforma surgió como principal medida para evitar un rescate como el de Grecia y un endeudamiento del Estado sin precedentes, a lo que obliga este artículo es a mantener un compromiso con la regla de gasto priorizando el retorno de la deuda como no puede ser de otra manera.

Siguiendo esta línea, como es lógico, no se puede derogar este artículo con ese sentido que usted dice, creo que tendríamos que haber abogado por instar al Gobierno central

a flexibilizar o modificar la regla de gasto por cuestiones obvias, que no eliminar para cargarse la eficiencia presupuestaria.

En consecuencia, si bien es cierto que el fondo podría llegar a ser el mismo, y estaríamos de acuerdo, no estamos de acuerdo en el relato contra la Unión Europea ni con la demagogia que se hace pidiendo la reforma de este artículo 135. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Guasp. Ara té la paraula pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, empecemos por la exposición de motivos: *“Ens queda l'article 135 de la Constitució Espanyola, un article reformat l'agost del 2011 pels dos principals partits polítics del moment, PP i PSOE” -del moment i d'ara perquè són els mateixos- “amb un procediment exprés on destaca l'acumulació de procediments excepcionals, falta de consens polític i elusió del debat polític i ciutadà”.* Hi estam d'acord, up!, peligroso.

Si estamos de acuerdo en este punto, Sr. Ensenyat, yo le ofrezco aquí mi guante, un reto, cuando venga a esta cámara en breve el decreto ley que acaba de aprobar la Sra. Armengol y su gobierno ¿permitirá esta cámara un debate del proyecto de ley para poder introducir mejoras y reformas o aplicará usted y el resto de grupos que comparten el Gobierno la excepcionalidad, la falta de consenso político y la elusión del debate político y ciudadano? Ahí lo dejo.

Luego nos dice que la reforma de *“l'article 135 es va materialitzar mitjançant un procés que va limitar en excés les garanties del pluralisme polític i per tant la normativa constitucional en lloc de posar-se al servei del pluralisme i dels drets de les persones s'ha instrumentalitzat i devaluat a favor d'un govern econòmic paral·lel a l'instituit democràticament amb les urnes”.* Vemos aquí muchas conspiraciones, antieuropeísmo, luego resulta que los antieuropeos somos nosotros.

Y luego, finalmente, vienen a lo de siempre: el rescate de los bancos... No es verdad, no rescatamos bancos, rescatamos cajas de ahorro, las cajas de ahorro que estaban gobernadas por los políticos de diferentes signos según la comunidad en la que se gobernaba. Y para ejemplo esta comunidad, que todavía está esperando una comisión de investigación sobre lo que pasó con Sa Nostra. Aquí no se rescató al Santander ni al BBV, salvamos Caja Madrid, Caja de Andalucía o cajas catalanas, eso es lo que rescatamos, las cajas que ustedes -ustedes- gestionaban. Eso es lo que se rescató.

Lo digo porque es que tenemos una memoria muy blanda y nuestra memoria es tan blanda que aquí nos dicen: “este precepto es una prerrogativa inédita a los privilegiados

deudores financieros que no contemplan ninguna otra constitución y que supone implícitamente poner al servicio de los tenedores de deuda pública los recursos disponibles del Estado en cualquier circunstancia y con la garantía constitucional del pago de sus créditos”. A ver, como al Sr. Ensenyat le gusta la historia y a mi también, vamos a hablar un poco de la historia de la deuda porque yo no soy economista, pero la historia nos enseña muchas cosas: Felipe II, tres declaraciones de bancarrota, ¿qué hizo? Cambió una deuda a corto plazo por una deuda a largo plazo. ¿Eso qué implicó? Las sucesivas bancarrotas durante los gobiernos de Felipe III, de Felipe IV y de Carlos II, hasta que se estabilizó la economía con los Borbones, y que, a partir de entonces, no decretamos ninguna otra bancarrota.

Es que lo que pasa es que el que nos presta dinero tiene la intención de cobrarlo, es así de sencillo. Y como, por desgracia, nuestra economía y nuestros gobiernos han demostrado falta de fiabilidad, no conseguíamos que nadie nos prestara dinero si no lo poníamos por escrito, porque ya no basta la palabra del Gobierno de España para pensar que se va a cobrar la deuda, hace falta alguna garantía.

En definitiva, evidentemente, nosotros votaremos que no a su proyecto de ley, pero insistimos, de verdad, estamos a favor de la transparencia, del diálogo político y de que las decisiones importantes y trascendentes se han de debatir no sólo en la cámara sino con los agentes sociales. Les reto a que su último decreto ley vengan ustedes a esta cámara a debatirlo como un proyecto de ley y no como una imposición con carácter excepcional.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Ara pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Sureda, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, faré l'exposició des de l'escó. Crec que el portaveu de VOX l'ha encertada amb l'exemple que ha posat amb els decrets llei; crec que per poder millorar les actuacions que es fan, posar-ho que es pugui fer com a proposta de llei seria molt millor.

En aquest punt o en aquesta proposta en concret puc estar molt d'acord amb paraules que ha dit el Sr. Ensenyat, però nosaltres el que considerem és que no s'ha de derogar l'article 135; es podria demanar una modificació dins la Constitució però no per la derogació. Ho ha duit tot d'una a la Llei d'estabilitat pressupostària, que sí que considerem que s'hauria de derogar, i això ho hem defensat en diferents ocasions, perquè a més pensam que tots aquells ajuntaments que han fet els deures, que han corregit, no tenen per què ara no només el superàvit, com es deia, sinó el romanent que tenen, no poder-lo gastar amb els ciutadans que necessiten

ajuda i s'hauria de poder. Però com li dic consideram que no s'hauria de derogar sinó modificar.

S'han de blindar els serveis essencials. Consideram que és cert, però també s'ha de tenir una perspectiva de generar riquesa. El que no podem fer és saber sempre com s'ha de gastar, també hem d'intentar que es pugui generar una riquesa perquè el Govern pugui gastar, i que no sempre siguin els mateixos els que ho paguin.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Ara correspon la paraula al Grup Parlamentari Mixt. El Sr. Castells no sé si està connectat... No està connectat? Sr. Castells? No s'ha connectat.

Idò procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol la suspensió o si podem continuar. Sr. Ensenyat, podem continuar?

Reprenem la sessió. Intervenció del grup proposant per un temps de cinc minuts per fixar posicions, Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Gràcies, president. Intervindrè des d'aquí i així estalviem un viatge de fer net de la companya.

Evidentment antieuropeistes no ho som; ara, evidentment depèn de què parlem. De què parlem, quan parlem d'Europa?, és de l'Europa dels mercats o és de l'Europa dels pobles?, perquè evidentment els matisos canvien molt aquella idea inicial que hi havia d'Unió Europea. Amb aquesta sí que combregam i aquesta la defensarem. Amb l'Europa dels mercats, el blindatge dels interessos econòmics a través del mercat comú, seriem bastant crítics, perquè al cap i a la fi suposa a la pràctica el control del neocapitalisme sobre totes les institucions europees, totes.

Hem plantejat aquí una modificació de l'article de la Constitució, eh?, i sobretot vostè, de VOX, (...) Constitució s'hauria de quadrar, no tant com jo, no és així? Per tant no és comparable a un decret llei, o sí? Jo en tot cas sempre som partidari també que les coses s'han de parlar i s'han de parlar a fons, perquè crec que el debat enriqueix, jo crec en el debat.

I sí que m'ha sorprès molt la postura del Partit Popular, que em parlava de demagògia, que contava coverbos, i que..., no sé exactament què, i de malbaratament, i estic content que m'ho digui la Sra. Riera, això de malbaratament; ben cert, és ben cert, hem malbaratat quantitats astronòmiques de doblers: en aeroports que encara esperen que qualcú hi aterri, en inversions que eren del tot prescindibles com el Palma Arena i moltíssimes altres més, en rescats milionaris d'autopistes que eren una ruïna total i absoluta i per això n'ha sortit al rescat el mateix estat... Això per no parlar de tots aquests

doblers que es desviaren, no sé si recorda un senyor que a vostè li sonarà, que era José María Aznar, president del Govern, que governar, on a dia d'avui tots els ministres que varen formar part del govern d'Aznar, tots, han passat per la presó, i alguns que no hi han passat, alguns que no hi han passat, que per cert gestionaven comunitats autònomes, és perquè han passat a millor vida, i al cel sien, o allà on siguin.

Per tant a la pràctica això què suposa, aquesta llei? Suposa carregar el mort damunt els de sempre, que són els ajuntaments, precisament els que no havien malbaratat, i precisament originen que a dia d'avui a Mallorca hi ha més de 600 milions d'euros en els bancs, en els bancs, que encara per més inri paguen interessos, és a dir que els ajuntaments a dia d'avui per tenir el seu superàvit al banc, que no els el deixen tocar, han pagar, han de pagar, al banc, han de pagar interessos. És a dir, abans de l'aprovació d'aquesta modificació de la Constitució, i el Sr. Sagreras ho sabrà perquè llavors crec que ja era batle o era regidor, tot el moviment municipalista anava precisament orientat a ampliar, a modificar la Llei de bases de règim local precisament per augmentar les competències dels ajuntaments, per aquelles qüestions que durant anys, tots aquells serveis, els ajuntaments han anat prestant als seus ciutadans i ciutadanes i que no eren competència directa dels ajuntaments però sí que els estaven prestant. Idò precisament tot aquest moviment, on tots els partits polítics estaven d'acord, començant pel seu, tot això es va girar d'un dia per l'altre, d'un dia per l'altre, i va venir a través d'una modificació ni més ni manco de la Constitució per tornar trenta anys enrere.

Per tant a dia d'avui què tenim?, què tenim? Tenim un article de la Constitució que té unes conseqüències, a través d'una aplicació d'una llei que té unes conseqüències, que és aquesta, que els ajuntaments de Mallorca i els ajuntaments de tot l'Estat espanyol, tenen els de Mallorca més de 600 milions d'euros que no poden utilitzar i que a sobre han de pagar interessos al banc, al banc.

Tornant enrere dins el marc de la Unió Europea, és a dir, moltes vegades tenim una tendència a equiparar el Banc Central Europeu amb el Banc d'Espanya i no és així, el banc europeu no deixa doblers directament, ho fa a través de segons i a través de tercers. Per tant si el banc europeu treu doblers a un 1% aquests segons o tercers el poden cedir per un 4, per un 5, per un 6, per un 7, i això és usura, ni més ni manco, usura, ho diguin com ho vulguin dir.

Per tant per aquesta motiu nosaltres duim aquesta proposició no de llei. S'ha presentat una esmena per part del Partit Socialista; precisament parla en el sentit que deia abans la Sra. Sureda, de no derogar sinó especificar-ho d'una altra manera i especialment amb un debat que permeti blindar tots els serveis com educació, com sanitat, i evidentment també l'equilibri financer, com no pot ser d'altra manera, perquè governam i ho hem de fer amb seny i amb sentit comú, però sempre pensant en els interessos de la immensa majoria de ciutadans i ciutadanes i no en els interessos dels de sempre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passem ara, acabat el debat, passem a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7715/20, amb l'esmena presentada. Per tant, Sra. Secretària, procedeixi a la lectura del nom de diputats i diputades de la comissió, per favor.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sí. Sr. José Luis Camps Pons.

EL SR. CAMPS I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Pilar Carbonero i Sánchez.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Enric Casanova i Peiró.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Castells i Baró. No ha vingut.

Sr. Miquel Ensenyat i Riutort.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Beatriu Gamundí i Molina. Sí.

Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Patricia Guasp i Barrero.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Sergio Rodríguez i Farré.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Esperança Sans i Regis.

LA SRA. SANS I REGIS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Antònia Sureda i Martí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Sebastià Sagreras Ballester.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Així el resultat seria 7 vots a favor i 6 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda... 7 i 5.

(Se sent una veu que diu: "No")

LA SRA. SECRETÀRIA:

Disculpau, ai... 7 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 7715/20, relativa al desconfinament dels drets socials a l'article 135.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7899/20, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa al suport i foment del sector literari de les Illes Balears amb motiu de la crisi ocasionada pel coronavirus COVID-19.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7899/20, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa al suport i foment del sector literari de les Illes Balears amb motiu de la crisi ocasionada pel coronavirus COVID-19.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Antes de empezar la reunión de hoy he hablado con los compañeros que forman parte de esta comisión para indagar un poco cuál sería el sentido de su voto, y veo que es mayoritariamente por parte los partidos de la izquierda que no. Entonces, la he cogido y la he vuelto a leer detenidamente, digo, a ver si se nos ha escapado, no sé, la cabra de la Legión, pero la miro una y otra vez y yo no entiendo..., puedo entender a lo mejor que alguna cosa concreta no les pudiera gustar, hubieran presentado ustedes una enmienda, entonces empiezo a reflexionar qué será lo que hace esta proposición no de ley inaceptable para ustedes y de repente pues se me ha abierto la bombilla, porque supongo que será el tema de que hablamos, del bilingüismo real de esta comunidad, porque si no, otra cosa no se me ocurre.

Porque nosotros hablamos de los premios literarios que, con toda justicia, deberían ser convocados en las dos lenguas en esta comunidad, grandísimos escritores nuestros han escrito en las dos lenguas, Llorenç Villalonga, Maria de la Pau Janer. No sé, parece ser que es depende de un momento dado uno es más o menos balear en circunstancia de la lengua en la que escribe. Un escritor de nuestra comunidad que ha nacido aquí, que sus padres han nacido aquí, que sus abuelos han venido aquí y que sus antepasados vinieron con Jaime I en la conquista, por el mero, por ejemplo, de escribir parte o íntegra su obra en una de las dos lenguas oficiales de esta comunidad, se tiene que ir a pedir el premio Ciudad de Cáceres porque no puede tener acceso al premio Ciudad de Inca, Ciudad de Manacor o Ciudad de Palma. No sé, se me escapa.

Las ayudas públicas a los autores de estas islas. No entiendo qué pueden ustedes oponer a este apartado. Los programas de residencia que se han probado en otras comunidades autónomas, en otros países europeos, que funcionan muy bien, sobre todo para temas de ensayos, no sólo los estrictamente literarios.

Las condiciones que ponemos a las ayudas públicas a las editoriales, que son de toda justicia, que es que las editoriales demuestren que pagan los derechos de autor a los autores que

tienen contratados o que si estos han renunciado lo demuestren expresamente.

Que se fomente la difusión de nuestra producción en diferentes lenguas. Cualquier obra publicada en cualquiera de las dos lenguas que se traduzca no sólo a idiomas extranjeros o a cualquiera de otras de las lenguas oficiales del resto del Estado español, el vascuence, el gallego, ¿qué problema hay? No sé, se ve que tampoco les gusta.

Datos técnicos sobre la impresión y adquisición de ejemplares para evitar que muchas veces se entregan subvenciones simplemente para hacer obras que mueren en los almacenes, que se tenga en cuenta la producción que se ha de dar y dónde ha de estar repartida.

Estoy expectante para ver qué graves objeciones le ven ustedes a esta proposición no de ley que, además he de decir, aunque viene firmada por mí, evidentemente, yo he tenido ayuda de gente del sector porque yo no soy un especialista ni en premios literarios, ni en editoriales ni en cuáles son las vías de comercialización. Aquí hay el trabajo de verdaderos profesionales del gremio que saben de lo que hablan.

Vamos, ¿qué les molesta, por ejemplo, que nosotros pidamos que se llegue a acuerdos por ejemplo con el Instituto Cervantes para que promuevan la producción literaria de Balears? Y que muchas veces, por ejemplo MÁS se han cargado en muchas comisiones, es que el Instituto Cervantes sólo defiende el castellano, aparte de que eso no es verdad, que no es verdad, que se han promovido cursos de catalán en países como Turquía o presentaciones del libro en catalán en diferentes sitios. Es que lo que hay que hacer es incentivarlo. El Instituto Cervantes funciona, ¿por qué no utilizarlo?, tiene una gran proyección exterior y no está limitado exclusivamente a la promoción de la lengua española.

De verdad, yo voy a quedar expectante a ver qué me dicen ustedes de por qué no van a respaldar esta proposición no de ley, quiero ver cuáles son sus argumentos y quiero saber por qué no han tenido ustedes la..., que diría yo, por lo menos la inquietud de presentar alguna enmienda si hubiera algún punto con el que estuvieran en desacuerdo.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Ara en torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Sàgreras, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, gràcies, president. Bona tarda a tots. Jo quasi..., és que no sé si ha estat una il·lusió perquè..., una alusió, perquè li he de reconèixer, Sr. Ensenyat, que m'ha pillat vint segons una miqueta despistat. Vostè sap que a mi sempre m'agrada escoltar-lo i quasi sempre l'escolt amb deteniment i fins i tot moltes vegades coincidesc amb vostè, d'altres no tant, però

crec que ha fet una referència..., no he sabut si era a quan jo era batlle o regidor o encara ho era vostè, perquè estava un poc despistat, en relació amb la llei Montoro. Només dir-li que en el cas del nostre ajuntament no va ser necessari perquè nosaltres és veritat que veníem de la gestió d'un govern del seu partit on es devien 5 milions d'euros i sense necessitat de cap llei vàrem deixar l'ajuntament amb 12 milions d'euros, que és una de les coses de la qual n'estam satisfets. Però vull reconèixer que va ser necessari en el seu moment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras, hauria de...

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... la llei Montoro perquè hi havia altres ajuntaments que no tenien aquesta actitud. I jo estava despistat, però vostè també hi estava despistat quan ha parlat perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... s'ha oblidat d'un rescat, s'ha oblidat d'un rescat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... del rescat anul·lat per la justícia del túnel de Sóller...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... que costarà molts de doblers...

(Se sent una veu de fons que diu: "ai, Déu meu, senyor, Déu meu senyor")

... molts de doblers al contribuents.

Votarem a favor de la proposta, de la PNL de VOX que planteja una sèrie de mesures de suport a l'escriptura, a l'edició, als autors, als distribuïdors, en definitiva, a tota la cadena de valor del sector editorial. Un sector greument afectat per la pandèmia i que haurà d'afrontar, i de fet ja ho està fent, importantíssimes pèrdues econòmiques i principalment socials.

És obvi que és un sector que al llarg de la seva història, i molt especialment ara, ha necessitat i necessita el suport públic per a la seva supervivència. Està bé que considerem

necessari que s'arbitrin les diferents línies i modalitats de suport als seus agents i empreses. Tot això és correcte i pot merèixer el nostre suport, si bé ens agradaria remarcar diversos aspectes i demanar-li al proponent que quan pugui ens ho acabi d'aclarir.

El primer, en el primer punt la PNL recull en el seu redactat termes que pot ser no són els més apropiats instant el Govern a aplicar unes mesures, fins aquí correcte, i traslladar-les per a la seva implementació als ajuntaments i als consells insulars. On quedaria exactament amb aquesta proposta l'autonomia d'aquests organismes que nosaltres creim que sempre han de tenir, i crec que vostès també ho troben, perquè la setmana passada en vàrem parlar aquí, l'autonomia dels ajuntaments?

Per altra banda, un pla de suport i foment que hauria de ser molt més detallat en programes, propostes, actuacions i activitats. Creim que hauria d'anar una miqueta més desenvolupat i més detallat. Nosaltres precisament tenim presentada una PNL, que esper que es discuteixi en pròximes setmanes precisament en aquesta comissió, però entenc que ens podrà fer aquests aclariments. La nostra intenció és votar-hi favorablement i, per tant, consideram prioritari secundar i ajudar al sector editorial. Esperant les explicacions oportunes, el PP donarà suport.

Disculpi, president, que els altres puguin fer al·lusions i els grups de l'oposició no en puguem fer.

EL SR. PRESIDENT.

Una cosa és fer al·lusions i l'altra cosa és utilitzar temps fora de..., que no, que no correspon. És una falta de respecte al Reglament de la cambra. Per això li he fet una crida a la qüestió, que és el que li he fet i vostè m'ha ignorat totalment, això és el que vostè ha fet.

Ara pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Sans, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Bé, el primer, Sr. Rodríguez, amb mi vostè no ha parlat, això per començar, però igual ha pogut veure el futur a una bola de vidre.

Mirin, per a Unides Podemos la cultura és un bé de primera necessitat, això ho tenim claríssim, però em sap greu, no passa ni el seu discurs ni la seva iniciativa que avui presenten en aquesta comissió i és que no serà el nostre grup parlamentari que oblidi les coses que vostès com a formació, diuen en aquest mateix faristol, on avui ha sortit o a les diverses institucions d'aquest país i molt manco quan es tracta de cultura, quan l'única cultura que coneixen és la del foment de l'odi i que cada vegada que tenen oportunitat així ho demostren en els seus discursos i en les seves intervencions.

De fet hauríem de saber que molts de punts que ja presenten com un pla de suport i foment del sector literari, ja

es duen a terme des de fa temps. Des dels punts referents als premis literaris, les ajudes públiques que s'atorguen als autors, així com a les editorials, o el Dia del Llibre, les fires i actes de promoció, pràcticament tots es duen a terme en l'actualitat, potser amb alguns matisos, però es fan.

Podríem pensar que alguns punts que presenten i que no es duen a terme, puguin tenir un bon fons i que sigui interessant estudiar-los per poder-los aplicar en aquest moment de necessitat per a tothom. I fins i tot també podríem parlar d'augmentar el percentatge de les ajudes que ja s'estan desenvolupant. Però allò que no em puc creure de cap manera, perquè ho hem vist tots en aquesta institució, és incloure dins una mateixa frase les paraules "VOX" i "foment de la cultura", perquè com ja he dit quan he començat, l'única cultura que coneixen vostès és la cultura del foment de l'odi.

I per tant, evidentment com vostè ha predit, votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sans. Ara pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí, gràcies President, ho faré des de l'escó. Mire, Sr. Rodríguez, nosotros vamos a votar a favor de esta proposición no de ley, aunque el formato consideramos que no es quizá el más adecuado, creemos que debería estar mucho más desarrollado o incluso haber propuesto una proposición de ley, desarrollando muchos más aspectos. Y también creemos que en algún momento invade competencias de los consejos insulares.

Compartimos con usted la necesidad de promover desde las instituciones la creación y la producción cultural, especialmente la propia y fomentar la creatividad y producción cultural de los residentes y los baleares en el exterior, sin duda, y sobre todo en las dos lenguas oficiales y también promoviendo, como no puede ser de otra manera, las modalidades lingüísticas insulares.

Miren, la emergencia sanitaria provocada por la COVID-19 está poniendo contra las cuerdas al sector de la cultura, que está sufriendo de lleno las consecuencias de esta pandemia y ante esto, el Ministerio de Cultura y Deporte, hasta la fecha no me consta que haya formulado ningún plan específico de apoyo a la cultura o al sector literario, como sí han hecho otros países, como Italia o Francia. Y estamos de acuerdo en apoyar a nuestros autores, al sector literario y al sector editorial, pero en cambio, en esta formulación, estamos de acuerdo en lo que le ha comentado el Sr. Sagreras del Grupo Popular, que deberían matizar quizá un poco el punto 1.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Guasp. Ara pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, és ver, Sr. Rodríguez, que m'ha sentit parlar qualche vegada de l'Institut Cervantes i especialment ho feia quan vostès duen aquí propostes que anaven en contra de determinades promocions que vostès anomenaven "xiringuitos" literalment i aleshores jo els posava l'exemple de l'Institut Cervantes i en una ocasió els vaig dir a veure si sabien quina quantitat havia posat l'Institut Cervantes quan aquí celebraren l'Any Ramon Llull, i la resposta era zero, és a dir, ni un cèntim, ni un *chavo*, res per a l'Any Ramon Llull; que crec que si hi ha un mallorquí més universal, o fins i tot si vol un espanyol més universal és Ramon Llull, per tota la implicació que va tenir i per la seva capacitat de transformació social, no debades es considera a més del patró dels informàtics, un dels pares de la Il·lustració que va venir segles després. Per tant, valia la pena celebrar un Any Ramon Llull.

Idò el ministeri, la Secretaria d'Estat de llavors de Cultura, d'allà on penja diríem l'Institut Cervantes, qualcú va telefonar a la Universitat de les Illes Balears d'aquí, per veure aquest tal Ramon Llull què cobrava. No (...) aquesta anècdota, no?, parlam d'això.

Imiri, jo l'any que ve farà 20 anys que estic amb un gallec, castellanoparlant per cert, el Bon Jesús m'ha castigat ...

(Rialles de l'intervinent)

I diuen en bon mallorquí, que tot s'aferra menys la bellesa. I dels gallects diuen que tenen un do que és contestar una pregunta amb una altra pregunta, i és totalment cert, els ho puc certificar aquí mateix i jo per la banda no hi ha res que em posi més nerviós, però així és.

Per tant, de totes les preguntes que vostè ha fet, jo li faré tota una sèrie de bateria de preguntes. Vostè creu que una persona que edita o que escriu en llengua catalana o en la nostra llengua -i així deixarem de banda altres polèmiques que hem tengut-, en la nostra llengua, li digui com vulgui, té les mateixes oportunitats que un que ho fa en llengua castellana? És a dir, una persona que escriu en la nostra llengua es pot presentar per exemple al Premi Ciudad de Cáceres?

Altres preguntes: quan vostè va a comprar el diari, té les mateixes possibilitats en una llengua que amb l'altra llengua? És a dir, tenim exactament igual els mateixos mitjans de comunicació escrits en una llengua que amb l'altra? Quan vostè s'asseu al sofà o a una butaca davant la tele i encén la televisió, té els mateixos canals en una llengua que en una altra llengua? Quan vostè ha d'editar un llibre, perquè es dedica a això a nivell professional, té les mateixes possibilitats que tenen els que ho fan en una altra llengua? I podria continuar

així amb moltes més preguntes segurament, i la resposta no importa me la doni perquè la sabem, la sabem perfectament.

I per tant, si nosaltres no defensam aquella llengua que és minoritària i que resulta que és la pròpia, qui es pensa que ho farà, el de Càceres? I per tant, és ver que hi ha moltes coses que a mi m'han sorprès, amb mi tampoc no hi ha parlat, eh?

El que passa és que venint de VOX, i no de vostè personalment, però de VOX hi ha coses, fill meu, com la meua companya, m'escarrufen, l'altre dia vaig sentir Santiago Abascal que parlava sobre l'homosexualitat i tal i ho feia amb una normalitat, que jo vaig quedar amb els quatre cabells que em queden drets, vaig pensar no entenc res, per una banda dona sabatades i per l'altra diu altres coses. No sé si ha fet, com diuen en bon mallorquí, com la monja que ho ha provat i li ha agradat, o no sé si és que ha sortit de l'armari o no sé exactament el què.

Però hi ha coses que venint del seu grup, que es diu d'extrema dreta i que a més en fa bandera i que a més està molt content que li diguin que és d'extrema dreta, jo hi ha qüestions en les quals crec que difícilment ens podem posar d'acord, i crec que tant en cultura com en la mateixa concepció de l'Estat, serà difícil que ens posem d'acord.

I, per tant, el nostre vot serà negatiu. Moltes gràcies.

I, per cert, a Campos varen tenir més sort que a Montuïri que trobaren un...

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Ara pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells, que segueix sense connectar. Perdó, pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Bé, jo una miqueta en la línia que han comentat alguns portaveus dels que m'han precedit. A mi personalment tampoc no m'ha demanat què faria en aquesta proposta i vostè ha dit que se li ha encès la bombeta del motiu, que seria la llengua. Efectivament, jo crec que és una part molt important, s'ha d'incentivar la cultura en el sector, però hi ha moltes ajudes que es donen en aquest sentit i en les que proposa.

No és que sigui segons la llengua en què escrigui, jo crec que el tema és que en castellà existeixen molts de premis, molta tipologia d'ajudes i una llengua minoritzada i minoritària com la nostra necessita un impuls en positiu i per tant, en aquest sentit crec que les institucions de les nostres illes han de donar aquest impuls.

Per altre costat, com també alguns portaveus li han dit, hi ha qualche tipus d'acció que surt aquí que envaeix les

competències, tant dels consells com dels ajuntaments, ells tenen prou autonomia per dictaminar quin tipus d'ajudes a aquest sector volen donar.

Per tant, per no reiterar el que s'ha dit, des del nostre grup parlamentari també hi votarem en contra.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Perdó, Sra. Sureda. Ara té la paraula el Grup Mixt, el Sr. Castells no sé si hi és, suposo que no. No, no hi és, és que com que és allà entre la cortina no s'acaba de veure molt bé.

Ara té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Gamundí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats i senyores diputades. Permeti'm que ho digui perquè, evidentment, no em puc reprimir, si hem de parlar del túnel de Sóller hauríem de parlar de la seva contractació, i ara el que farem, ara el que farà serà entrar en el fons de la qüestió.

Pel que fa a aquesta PNL hi ha qüestions que van en la línia del que planteja la conselleria,...

(Remor de veus)

... però deixi que li digui que presentant un únic punt...

(Pausa de la intervinent)

... presentant un únic punt amb tot un seguit de mesures de caràcter més específic, doncs, la veritat, no dona molt de peu a presentar esmenes.

I després, entrant al fons de la qüestió, hi ha qüestions de base que vostè planteja amb les quals no podem coincidir. I pas a relatar, seguint la seva estructura.

En relació amb els premis literaris, pel que fa a aquest apartat, en concret, els punts 2, 3 i 4, nosaltres consideram que aquests s'han de convocar seguint el Decret d'ús de llengües, el 48/2008, de 21 de desembre. Al mateix temps que no entenem el punt 4, perquè no faríem distincions entre els ajuntaments de més de 25.000 habitants o no.

De les ajudes públiques als autors, entenem que si ha de donar suport sempre que entrin en els criteris de qualitat i possibilitat de finançament, sigui institució pública o privada, tenint en compte els criteris de cada subvenció, que se seguiran per criteris de qualitat i adients a les polítiques culturals aplicades.

Diuen vostès a la seva proposta que per rebre ajudes, i citaré textualment: *"no se contemplan las obras*

autopublicadas ni aquellas fruto de la formación académica del autor.” No entenem com es poden plantejar que no rebin ajuts econòmics les obres que siguin fruit de la formació acadèmica dels autors, un psicòleg no podria obtenir ajuda si escriu sobre psicologia, un economista si ho fa d'economia, un metge si ho fa de medicina, un historiador si ho fa d'història? Però sí que podria obtenir ajudes, per exemple, qualsevol persona sense estudis que escrivís sobre aquestes disciplines científiques. La seva proposta, per així dir-ho, demostra que tenen una concepció molt peculiar del valor de la formació acadèmica.

Pel que respecta a les obres, si les obres han de ser pròpies del sol·licitant, què passa, per exemple, si qualcú vol fer una edició crítica d'una obra important, com per exemple de Ramon Llull o de Cristóbal Serra, per què no han de poder rebre ajudes? Així com no limitariem tampoc la coautoria en un màxim de dos.

Dels programes de residència, us puc dir que la conselleria a través de les fires dóna suport a programes de residències, convocatòries de subvencions de residències contractades tant pel sector públic com pel privat, evidentment i certament s'ha de continuar fomentant aquestes xarxes i augmentant el teixit de residències. El que no consideram és que s'hagi de limitar el termini també d'aquesta residència, pensam que aquesta s'hauria d'adequar a necessitats del projecte i a les possibilitats també pressupostàries.

De les ajudes a les editorials, no estam d'acord amb el plantejament que vostès fan en el punt primer i en el punt segon, perquè pensam que potenciar les editorials aquí, a Balears, l'objectiu principal és donar suport als autors de les Balears; seria injust que un autor balear no pugui rebre ajudes per la seva carrera pel fet que l'editorial, que el contracte no sigui balear.

D'altra banda, veiem que vostès no es plantegen la possibilitat que es puguin fer coedicions, una pràctica que en l'actualitat és molt habitual i que contribueix moltíssim a la difusió dels autors a les Balears, de fet, les competències del Govern són de projecció exterior.

I respecte de les ajudes a impressió, no compartim la idea que les ajudes no siguin objecte de la modalitat de conversió en formats digitals, perquè, precisament, ara, en aquests moments, els objectius principals del Pla de cultura són afavorir la digitalització.

I en darrer terme, respecte del Dia del Llibre, les fires i actes de promoció, pel que fa a les fires vostè planteja una qüestió que està relacionada no amb el seu finançament, sinó amb els organitzadors que decideixen com la volen plantejar, si en una llengua, en dues o més, veiem que vostès no es plantegen la possibilitat que puguin rebre fires o mostres que tinguin per exemple només el castellà o el català o l'anglès o l'alemany; si fos malpensada podria arribar a tenir la sensació que és que no volen que puguin rebre ajudes activitats com la Setmana del Llibre en Català. Però, és clar, segur que vostès no ho fan amb aquesta finalitat.

I ja per acabar, nosaltres tenim una visió més àmplia de la cultura pel que fa a la promoció exterior i pensam que no sols s'ha de reforçar amb l'Institut Cervantes, sinó amb totes les institucions i organitzacions que siguin necessàries i pertinents, és més, s'hauria d'enfortir la xarxa a nivell europeu i a nivell internacional. Però vostès només fan referència a l'Institut Cervantes, una institució certamen prestigiosa, tanmateix, si jo fos malpensada, que no ho som, podria arribar a tenir la sensació que vostès ho han redactat així perquè troben que no s'han de reforçar les relacions amb l'Institut Ramon Llull, però no, és clar, segur que vostès no ho han fet amb aquesta finalitat.

Per tant, després de totes les meves argumentacions, que he argumentat en el diversos apartat, no donarem suport a aquesta proposta.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gamundí. Té la paraula, per contradiccions, el grup proponent, per un temps de cinc minuts, el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Permítanme iniciar contra argumentando en la exposición de motivos para votar que no de la representante de Unidas Podemos...

(Breu silenci de l'intervinent)

Bueno, creo que ya es suficiente, ¿no?

Con respecto a las inquietudes del Partido Popular y Ciudadanos, decirles que sí comparto, o sea, a nosotros nos hubiera gustado poder profundizar muchísimo más mediante un proyecto de ley; ya sabemos que los proyectos de ley los grupos políticos también los tenemos con cierta limitación, que, por desgracia, en esta legislatura el único proyecto de ley que ha presentado un grupo de oposición y que se ha visto en esta cámara fue precisamente un proyecto de ley de VOX, sobre la orientación familiar de las leyes, pero, no obstante, sí, o sea, nosotros queremos dejarles claro que respetamos, por supuesto, la autonomía de los ayuntamientos y de los consejos, no obstante, el Gobierno de las Islas Baleares sí tiene facultades para poder orientar ciertas materias desde el punto de vista de la cultura, porque si no ¿para qué tenemos una Conselleria de Cultura?, no haría ninguna falta, y quiero pensar que es una conselleria importante, aunque, por desgracia, este gobierno actual la haya dejado medio derruida, junto con otras cosas.

Con respecto a las preguntas que me hacía el Sr. Ensenyat, pues sí, a ver, tiene usted razón, dice: ¿tienen las mismas oportunidades los escritores en lengua catalana que los escritores en lengua castellana? No, en esta comunidad no, le puedo asegurar que los que lo hacen en lengua castellana tienen muchísimas menos oportunidades.

Con respecto a los periódicos, a ver, los periódicos en estos momentos son de iniciativa privada, obedecen a sus propios intereses y si los editores y propietarios quieren editar en castellano, en inglés o en alemán será porque les es beneficioso, es un negocio particular, lejos de nosotros ese intervencionismo de decir en qué idioma tienen los editores que publicar sus periódicos.

Con respecto a las televisiones, también tiene usted razón, los derechos de los catalano-parlantes y de los castellano-parlantes en esta comunidad no son los mismos, porque IB3 no hace ninguna producción en castellano, con lo cual la televisión pública, que pagamos todos, catalano-parlantes, castellano-parlantes o incluso los residentes extranjeros, la que pagamos todos, no reconoce los mismos derechos a las dos comunidades, a las dos lenguas que conviven, afortunadamente en paz en la calle, aunque desde las instituciones queramos crear polémicas y guerras inexistentes, no tienen las mismas igualdades.

Y así podríamos seguir y seguir y seguir.

Con respecto a nuestra opinión sobre la homosexualidad, etc., yo le digo, usted el otro día se sorprendió, vaya usted a la fuente, remítase usted a nuestros programas, a nosotros, a nuestras publicaciones, no se fie de lo que dice *El Intermedio* o el programa ese de rojos y maricones, de verdad, fíese de lo que decimos nosotros.

Con respecto a las preguntas que me hacía la Sra. Gamundí, mire, a lo mejor o no nos hemos sabido explicar o usted no nos ha entendido bien, con lo del fruto de la formación académica me refiero a que no puedan ser subvencionadas obras que son, por ejemplo, las tesis doctorales; o los trabajos que uno hace durante la carrera, es lo que no..., evidentemente solo faltaría que un psicólogo no pueda escribir de psicología o un historiador sobre historia. Esto se lo quería decir.

Por otra parte, cuando nos referimos a obras inéditas es porque hay cierta picaresca a veces de presentar las mismas obras a recoger subvenciones por todas partes, porque, por desgracia también, dentro del mundo de la cultura hay quien vive solo de la subvención, una obra crítica sobre Ramon Llull, por supuesto que sería, si lo mereciese por su calidad, entraría dentro del apartado de posibles obras subvencionadas.

Con respecto a las ayudas a las editoriales, están separadas de las ayudas a los escritores, nosotros no hemos dicho que un escritor que publique sus obras a través de una editorial en la península no pueda recibir ayudas, hemos separado las ayudas a escritores de las ayudas a editoriales, que no es lo mismo.

En definitiva, ¿de qué se trata, de qué va nuestra PNL? De apoyar a la cultura, a la cultura sin sectarismo; el problema de ustedes es que ustedes solo quieren apoyar a sus amigos de la cultura, no a la cultura general, nosotros sí, a cualquiera, al que tenga calidad, y me da lo mismo lo que opine, en qué lengua escriba o con quien se acueste.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7899/20. Sra. Secretària, procedeixi a fer la lectura del nom dels diputats i de les diputades membres de la comissió, per favor.

LA SRA. SECRETÀRIA:

José Luis Camps i Pons.

EL SR. CAMPS I PONS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Pilar Carbonero i Sánchez.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Enric Casanova i Peiró.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Sí. No, perdó.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Miquel Ensenyat i Riutort.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Beatriu Gamundí i Molina.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Mercedes Garrido i Rodríguez. No.

Patricia Guasp i Barrero.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

María Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sergio Rodríguez i Farré.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Maria Esperança Sans i Regis.

LA SRA. SANS I REGIS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sebastià Sagreras i Ballester.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

I Maria Antònia Sureda i Martí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots en contra; 5 vots a favor; cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 7899/20, relativa a suport i foment del sector literari de les Illes Balears amb motiu de la crisi ocasionada pel coronavirus COVID-19.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS